

Anarhistička biblioteka
Anti-Copyright
23. 09. 2012.

Nihil

Anarhija i ne-vjera u vrijednosti i dogme

Nihil
Anarhija i ne-vjera u vrijednosti i dogme
2012.

S talijanskog prevela: Erika
parolearmate.noblogs.org

<http://anarhisticka-biblioteka.net>

2012.

Što je Anarhija? Što znači biti Anarhist? Mogli bi kratko odgovoriti da Anarhist i Anarhija znače potpuno i apsolutno odbacivanje svih vjerovanja, dogmi i vrijednosti koje nad-individualni subjekti kroz spektakularni poredak nameću pojedincima u cilju održavanja vlasti i društvene kontrole. U navedeno odbacivanje možemo uključiti i sve ideologije, zato što one iziskuju ne samo potpunu vjeru u iste, već i totalno podvrgavanje volje pojedinca skupu dogmi i vrijednosti koje one određuju.

Anarhija, te stoga i Anarhist, ne teži spašavanju masa, zato što se kroz potpuno odbacivanje ideologije spasenja, vrijednosti i dogmi nametnutih kao imperativ, postavlja sasvim suprotno: neće nad-individualno biće, kolektivni subjekt spasiti pojedince, naprotiv, upravo će pojedinac moći izmijeniti svoju egzistenciju odbacujući navedene idole.

Anarhija predstavlja negaciju progresističke i prosvjetiteljske ideje o društvu, tipične za hegelizam koji odbacuje afirmaciju pojedinca u korist kolektivnog ili nad-individualnog subjekta, te kao i marksizam, a često i anarhizam, homogenizira sve ljude, ili bolje reći bića mase bez vlastite volje. Pošto se ista pokorava nacrtima sjena i aveti novih sekularnih božanstava, primjerenih metafizičkim sofizmima antičkih bogova.

Anarhist odbija, ne vjeruje u predodređene ciljeve ni u sudbine, teoloških ili ideoloških korijena. Zato Anarhija, i Anarhist pojedinac, podrazumijeva uništenje svakog oblika društvene, političke ili ideološke organizacije budući da oni predstavljaju ograničenje individualnoj slobodi, autonomiji i moći. A da bi se to odvijalo, potrebno je odbaciti postojanje svakog programa ili modela pozitivne naravi, zato što bi to značilo podvrgavanje tuđoj volji i bilo bi oprečno Anarhiji, zato što se Anarhist pojedinac ne pokorava nikakvom autoritetu.

Zato kada govorimo o destruktivnom i negatorskom stavu Anarhije mislimo na nužno uništenje svih sjena i aveti koje idealizam konstantno kreira i rekreira. Anarhisti se trebaju osloboditi svih dogmi i vrijednosti koja su moderna i post-moderna društva nametnula, zato što su one puka reaproprijacija prošlih religioznih apstrakcija iz judejsko-kršćanskog nasljeđa.

Dogme i vrijednosti u stalnoj transformaciji, s ciljem održavanja vlasti i društvene kontrole, dozvoljavaju da društveni spektakl proizvodi sasvim lažne osjećaje. Te su laži, kao pravda, zakon, demokracija itd., potrebne da bi utješile „duše janjadi” uvjerivši ih da živimo u najboljem od mogućih

svjetova. Što nije točno, sve nametnute moralne dogme i vrijednosti predstavljaju najbolji primjer očuvanja metafizičkih bogova, koje ovaj društveni poredak stvara, prikiva nas za njih, učvršćujući postojanje određenih metafizičkih i sekularnih mitova.

Anarhija treba radikalno odbaciti metafizičke sofizme koje novi sekularni bogovi nameću, mada prurušeni u ideologije, političke/ekonomske sisteme, a i u lažne humanitarne ideje spasa, krivnje i milosti. Sve su to maske istog društvenog spektakla koji nas usmjerava prema dogmama i vrijednostima, koje nas homologiraju kroz modele milosti, krivnje, dobra i zla, jednakosti, pravde itd. Navedena ljudska ponašanja potrebna su da bi osnažila moral i vrijednosti robova.

Mada Anarhist poima moralne vrijednosti i dogme koje nameće spektakularni poredak kao lažne, nipošto ne znači da ne koegzistira s tim sjenama i s osobama koje prihvaćaju i vjeruju u iste. Zato Anarhija nije reći drugome što činiti, već kroz djelovanje dokazati i raskrinkate ove prve. Ali ne zato da bi drugi prigrlili ideje drugih pojedinaca, poistovjećujući se s programom, nego zato da bi ta individualnost bila jedina i heterogena, a ne dio stada.

Negacija moralnih vrijednosti i dogmi nije instant-čin pojedinca, naprotiv, ona je ishod stalnog djelovanja koje se sastoji od pažljivog promatranja društvenih i pojedinačnih sklonosti, te njihova razvoja i promjena kroz vrijeme, uz korist (od strana spektakla) estetike, simulacija i raznovrsnih vradžbina, kako bi stado ostalo na okupu.

Nakon što shvatimo dinamiku i logiku koje nameću navedene nad-individualne vrijednosti, i nakon što umaknemo velikom masovnom spektaklu vrijednosti i dogmi novih sekularnih bogova, možemo započeti proces prekida/negacije. Na taj način Anarhija odbija uzdizanje novih aveti i sjena, kao što su bile sve ideologije proizašle iz Razuma i Prosvjetiteljstva u modernom i post-modernom dobu. Anarhija nije dogma ni zbirka novih vrijednosti koje mnoštvo, u smislu mase, mora prihvatiti da bi dostigla svoje društveno spasenje. Ona je neograničena različitost u cilju izmjene naših osobnih egzistencija i destrukcije aveti i sjena koje lebde nad svakim pojedincem.